

ЈКП ГСП „БЕОГРАД”

МАРТ, 2026.

Жене које инспиришу

Поводом обележавања 8. марта, Међународног дана жена, в.д. директора Предузећа је свим колегиницама упутио срдачне честитке.

Здраге колегинице,
Са великим уважавањем и поштовањем
честитам вам **8. март** и захваљујем
на професионалном и посвећеном раду.
Ваша преданост, залагање, снага и одговорност
доприносе нашем успеху.
Желим вам добро здравље, много успеха
и личног задовољства.

Зоран Цараи
в.д. директора
JKP KST „Београд”

Женска „Армада” у СП „УПиУТ”

Саобраћајни погон „УПиУТ” заузима посебно место у систему ЈКП ГСП „Београд”. Он је јединствен, не само по специфичним задацима које обавља, већ и по томе што њиме с успехом руководе даме, доказујући да су у саобраћају стручност и тимски дух јачи од свих стереотипа.

На челу овог важног погона налази се директорка Ивана Јеличић, док функцију шефице саобраћаја обавља Сузана Мазих. Као искусне инжењерке саобраћаја, оне својом посвећеношћу и професионализмом с лакоћом диктирају темпо рада погона који се бави услугама ван редовних линија.

Директорка Ивана Јеличић истиче да је у овом динамичном послу кључ у узајамном по-

штовању и хируршки прецизној организацији: „Радити у мушком свету мени никада није био проблем. Са колегама се договарам у две речи, јер је са њима најважнија јасна комуникација, без сувишних објашњења и широке приче. Мушкарци цене знање, добру организацију и људски приступ, док ми жене волимо и понеки искрен комплимент – то је она мала доза људскости која свима прија. Без шале, посао не сме да стане и то сви знамо. Ако свако обави свој део посла професионално, застоја нема. Наравно, има дана када сви радимо преко својих граница; понекад се јави и оправдана нервоза, али то је све нормално и решава се у ходу.“

Посебан сегмент рада СП „УПиУТ”, који ове даме обављају са мајчинском пажњом и инжењерском строгошћу, јесте школски превоз. Сваког јутра и поподнева, оне брину о хиљадама малишана на чак 89 линија. Шефица саобраћаја Сузана Мазих објашњава сложеност овог процеса:

„Безбедност деце је апсолутни приоритет и ту компромиса нема. Наш посао подразумева непрестано комбиновање ресурса, израду дневних распореда и координацију стотина полазака у реалном времену. Сваки возач и свако возило пре изласка на улицу пролазе ригорозне провере, а диспечерке путем ГПС-а будно прате сваки школски аутобус. Свако успоравање или непредвиђено стајање одмах се проверава. Ми смо ту да осигурамо да деца стигну у клупе на време, а да родитељи буду потпуно мирни.“

Њихову „женску армаду” употпуњује Диспечерска служба уговореног превоза коју чини тим од пет изузетних дама: шефица распореда Драгана Симић, заједно са диспечеркама Светланом Драгић, Дивном Сентић, Мирјаном Михаловић и Весном Миливојевић. Шефица Драгана Симић, са

ауторитетом који долази из деценија искуства, додаје: „После четврт века у ГСП-у и скоро 20 година рада као отправник, немам проблема са возачима – од када сам им шефица, одлично се слажемо и разумемо. Посао је напоран и веома захтеван, а највећи изазов ми је како да 'мађионичарски' све уклопим у данима када недостају возачи. Тада је притисак огroman. Некада падну и жустре речи, али немамо времена да злопамтимо. Увек има доста лепих тренутака који потискују оне ружне. Наша женска армада је посебна – међу нама влада разумевање и склад; помажемо се, и што је најважније, чувамо једна другој леђа у свему“

Овај склад се директно пресликава на радни процес. Осим школског, оне управљају и са четири линије ЈГП-а, ноћним саобраћајем и превозом особа са посебним потребама. У кризним ситуацијама – било да је реч о квару, застоју или незгоди – реагују у секунди: преусмеравају возила, коригују трасе и прве алармирају хитне службе. Оне су тај невидљиви „глас разума” у сталној вези са возачима, пружајући им сигурност и дајући прецизне инструкције како би се саобраћај, упркос свим изазовима на београдским улицама, одвијао неометано.

Да је рад у оваквом окружењу привилегија, потврђује и Зоран Павловић, једини припадник „јачег пола” у тиму: „Посао диспечера захтева огромно искуство, али рад са оваквим колегиницама је част. Оне су врхунски професионалци, али истовремено пажљиве и брижне особе које уносе хармонију у посао”, каже Зоран са осмехом.

Ове жене су живи доказ да се прецизност планирања и искрена емпатија савршено допуњују, чинећи СП „УПиУТ” једним од најефикаснијих и најтоплијих погона ЈКП ГСП „Београд”.

С.С.

Машина тражи знање, а човек разумевање - прича о нашој Доки

Када Београђани у рано зимско јутро уђу у топли аутобус или тролејбус, мало ко помисли на невидљиве хероје који су те машине, упркос мразу или врелини оспособили за саобраћај. Међу тим херојима већ више од три деценије стоји **Добринка Јовановић**. Иако њена биографија блиста од звања и успеха, у ГСП-у је ретко ословљавају титулом директора или инжењера. За већину запослених, од мајстора у каналу до млађих колега у канцеларији, она је једноставно и с љубављу – „Наша Дока“.

Њен пут почео је 11. септембра 1991. године. Док су многи маштали о чистим канцеларијама, млада инжењерка машинства закорачила је у Централни ремонт. Тамо је, међу моторима и мирисом уља, учила да машина тражи прецизно знање, али да је без људске пажње само хладан метал. У историју ГСП-а је ушла као прва жена на челу одржавања најпре тролејбуса, а своју највећу пожртваност показала је у погону „Космај”. У годинама када су аутобуси били старији од деценије и по, Дока није била шеф који издаје наређења из далека. Њен „канцеларијски сто“ често су биле гараже, где је, подједнако лети и зими, раме уз раме са својим мајсторима, изналазила начин да свако возило ујутру безбедно крене у саобраћај.

„Мени је то потпуно природно. Никада нисам тражила олакшице зато што сам жена. Посао у одржавању је напоран, прљав и често невидљив остатку света, али ја га толико волим да ми ништа није тешко”, каже Дока с оним препознатљивим миром који улива поверење.

Данас, као директорка погона „Земун”, она руководи системом од преко 400 људи и 120 возила. Ипак, њена највећа снага није у командовању, већ у томе што уме да саслуша, разуме и пружи руку. За њу, кључ успеха

није само у броју поправљених кварова, већ у осмеху радника и доброј атмосфери коју годинама брижљиво гради.

„Неко би помислио да је фотеља директора удобнија од гараже, али оба посла носе исту, огромну одговорност према људима. Рад са људима је душа овог посла. Срећна сам када видим младе колеге који желе да уче, који уважавају савет и уносе нову енергију”, наглашава она с поносом.

Њена порука онима који тек почињу је једноставна, а у њој се крије тајна једне велике каријере: **„Само волите свој посао.”**

Од првог радног дана до данас, Добринка Јовановић није само градила каријеру – она је ткала нераскидиву мрежу поверења и пријатељства. Постала је синоним за стручњака који не заборавља да је човек. Зато је и зову „Наша”, јер такви људи своју светлост рефлектују на читаво предузеће.

С.С.

Храброст на шинама

Данијела Мандић је у ГСП-у нешто више од годину и по дана, а путници је најчешће срећу на трамвајским линијама 7 и 9. Иако релативно кратко у возачкој униформи, путници је препознају, пре свега због професионалности и љубазности.

Како сама каже, по природи је енергична и увек спремна за изазове. Управо та потреба за променом довела ју је у кабину трамваја. Идеју је предложио супруг, који је возач у СП „Земун“, па су тако постали и колеге.

„Одувек сам се дивила женама које возе трамвај. За мене су оне биле хероји. Данас сам поносна што сам и сама једна од њих“, истиче Данијела.

Ипак, почетак није био нимало лак. Сусрет са новом професијом донео је дозу стреса и сумње.

„Имала сам наивно уверење да је лако возити трамвај, пошто иде по шинама, па нема много простора за грешку. Али убрзо схватите да није једноставно зауставити возило тешко 20 или 40 тона“, објашњава колегиница Мандић.

Временом, уз труд и упорност, изазови се савладају. Данас Данијела истиче да је кључ у предвиђању ситуација и размишљању неколико корака унапред.

„Пешаци су често непажљиви и увек морате бити спремни на кочење. Стаљеност је пресудна, јер у овом послу нема места паници“, упозорава она.

Ипак, управо та одговорност и динамика чине овај посао посебним.

„Велико ми је задовољство да посматрам Београд у раним јутарњим часовима, док се град буди. Посао је динамичан, али у кабини имате свој мир и простор да се фокусирате“, издваја Данијела.

Реакције путника су, каже, углавном веома позитивне. Често је изненаде осмехом или речима захвалности за пријатну вожњу. Посебно памти путника који је похвалио њен осећај за кочење. То је подршка која јој је у почетку много значила. Велику улогу имале су и колеге, увек спремне да помогну и посаветују.

„Требало је времена да се сви навикнемо једни на друге, Ми почетници смо били помало уплашени и спори, а старије колеге нестрпљиве. Данас смо тим“, са поносом наглашава колегиница.

Од укупно 389 возача трамваја у нашем предузећу, 140 су жене, податак који показује да овај позив одавно није резервисан само за мушкарце. Данијела има јасну поруку за све жене које размишљају о овом послу:

„Треба покушати. Сваки побеђени страх је велики успех. Морамо бити храбре и веровати у себе и тада можемо све“, поручује Мандићева.

Поред психичке припреме, наглашава и значај физичке спремности. Саветује редовно вежбање неколико пута недељно, што и сама практикује, јер добар возач мора бити и ментално и физички стабилан.

Храброст, смиреност и одговорност, особине су које красе Данијелу, али и све наше колеге и колегинице које свакодневно сигурно возе трамваје београдским шинама.

Н.Б.

Љубав јача од страха

Када љубав према вожњи постане животни позив, онда ниједан циљ не делује недостижно. Управо тако је свој пут у ГСП-у започела Биљана Тасић, која је у нашем предузећу већ две године.

Прве радне дане провела је на линији 88, затим је управљала аутобусом на линији 71, а данас је у саобраћају на линији 9А. Иако долази из мањег места, где је вожња градског аутобуса деловала као прави баук, љубав према волану била је јача од сваке сумње. Када јој се указала прилика, решила је да оствари свој сан. Признаје да први сусрет са кабином и габаритом аутобуса није био лак.

„Нисам имала прави осећај за величину возила, али то је трајало кратко, само док точкови нису направили неколико кругова. После тога је све легло на своје место“, каже Биљана кроз осмех.

Од самог почетка, истиче, имала је срећу да наиђе на добре људе, како међу путницима, тако и међу колегама и надређенима у СП „Нови Београд“, а савете које је добила на почетку каријере и данас памти и радо их се придржава. Подршка колега јој је значила више него што је могла да за-

мисли. Ипак, посебно јој пријају речи похвале путника.

„Не прође дан да ме бар неко не

похвали. То импонује и даје додатни ветар у леђа“, признаје колегиница Тасић и додаје да, када неко прокоментарише да се није возио са женом која тако добро управља аутобусом, она увек скромно одговара да у ГСП-у има много жена за воланом и да свака од њих свој посао обавља одговорно и професионално.

Као један од највећих изазова у саобраћају наводи бахате возаче, најчешће у скупим аутомобилима.

„Временом прихватиш да такви возачи постоје. На нама је да широм отворимо очи и будемо опрезни, да пазимо и на себе и на њих, кад већ они не пазе“, упозорава она.

Према њеним речима, овај посао захтева прибраност, брзу реакцију и спремност да се у сваком тренутку заштите путници, колеге и други учесници у саобраћају. Из љубави према послу, додаје, рађа се и самопоуздање, па се данас боље сналази за воланом аутобуса него аутомобила.

„Порука за све даме које размишљају о овом позиву је да када нешто волите, ништа није тешко. Уз мало добре воље све се може“, наглашава Биљана, додајући да ће и она бити подршка новим колегиницама, баш као што су њој биле старије колеге на почетку.

Како је посао возача статичан и подразумева дуго седење, Биљана саветује редовне шетње и вожњу бицикла кад год временске прилике то дозволе. **„Здравље је увек на првом месту“,** поручује наша саговорница, доказујући да су одговорност, љубав и посвећеност најбољи путокази – како у саобраћају, тако и у животу.

Н.Б.

Трамвај 8 на шинама Београда

Од 1. фебруара ове године, уведена је трамвајска линија број 8. Ова нова линија јавног превоза повезује Омладински стадион и Бањицу, пролази кроз сам центар града и најзначајније саобраћајне правце Београда. **На линији саобраћа 6 трамваја, са интервалом од 15 минута.**

Поласци су усклађени са линијом 14, чиме се корисницима на потезу од Бањице до Вуковог споменика обезбеђује виши ниво услуге и поузданији превоз.

Траса нове трамвајске линије 8: Омладински стадион – Мије Ковачевића – Рузвелтова – Вуков споменик – Булевар краља Александра – Ресавска – Немањина – Славија – Булевар ослобођења – Аутокоманда – Војводе Степе

– Бебелова – Баштованска – окретница Бањица.

Линија је дуга око 10 км по смеру и има укупно 24 стајалишта, укључујући Вуков споменик, Ташмајдан, Славију, Аутокоманду и Бањицу.

Пуштање у рад нове трамвајске линије омогућено је захваљујући набавци нових трамваја „Бозанкаја“ и њиховом постепеном укључивању у систем јавног градског превоза, што ће допринети даљем повећању квалитета услуге коју свакодневно пружамо грађанима Београда.

Редакција

Век „десетке“ – јубилеј за понос

Први београдски трамвај пуштен је у саобраћај 14. октобра 1892. године и саобраћао је центром града, на релацији Калемегдан – Славија, означивши почетак организованог јавног градског превоза у Београду.

Већ 1912. године Београд је располагао са осам трамвајских линија, 24 моторна трамваја и 12 приколица, којима је током те године превезено више од 7.500.000 путника.

Након Првог светског рата, трамвајска мрежа је обновљена и значајно проширена. До 1932. године у функцији је било 13 линија са укупно 96 возила, а 1935. године отворена је и прва трамвајска линија која је повезала Београд и Земун.

Развој и ширење трамвајске мреже увек су дочекани са великом пажњом

и подршком грађана. Један такав историјски тренутак догодио се пре тачно 100 година, када је изграђена трамвајска пруга од Славије ка Вождовцу и успостављена трамвајска линија 10. Тиме је направљен важан корак у унапређењу јавног превоза у Београду.

Најдуже је окретница била на „Трошарини“, а 1986. године траса је продужена до окретнице у Пауновој улици на Бањици.

Редакција

„Чичица“ – трамвај са душом

Ова прича почиње пре пола века, 1976. године када су једна моторна кола направљена у туристички трамвај. Оригинална каросерија прерађена је у радионици Ремонта, како би се дочарао изглед предратних трамваја. Убрзо су завршени и радови на двоосовинској приколице добијеној за ту прилику из Загреба.

Туристички трамвај пуштен је у рад новембра 1976. године. Унутрашњост је украшена сликама старог Београда. Уместо кондуктера био је туристички водич, а звонце је замењено грамофоном са звуцима старих градских мелодија. Композиција је имала 59 седишта од којих је 29 у моторним колима. Вожња је кретала од Ташмајдана, преко Вуковог споменика, Калемегдана до Топчидера. Повратак је био преко Славије, Вуковог споменика, Гробља ослободилаца Београда до Ташмајдана. Трајање вожње на траси од скоро 26 километара било је око 120 минута, а организована је уторком, четвртком и субором од 10 сати. Овај трамвај коришћен је и за новогодишње празнике, када је у сарадњи са Туристичким савезом и Естрадом Београда организован програм за најмлађе са Деда Мразом.

Због недовољног броја путника, Туристички трамвај у наредним годинама престаје са радом. Идеја да се 1985. године направи трамвај-галерија није реализована. Три године касније трамвај након механичког и лимаријског сређивања стартује као „новогодишње позориште“, али без приколице. Занимљивост представља цртеж на предњем делу кола где су нацртане очи и бркови, па отуда и назив „Чичица“. Осим што је цртеж требало да дочара старост трамваја, он представља и предратне возаче који су носили бркове, што би клинци рекли „чике“, који возе трамвај. Манифестација је трајала од 20. до 30. децембра. Деца из обданишта и школа организовано су долазила на бесплатну вожњу, стим да су даване карте које су биле нумерисане, јер је 31. децембра организовано извлачење награда. Наравно, Деда Мраз је делио слаткише.

У наредним годинама, поред улоге новогодишњег трамваја, „Чичица“ је радио и као туристички трамвај на измењеној траси, у коју су укључени Омладински стадион и Аутокоманда.

Убрзо „Чичица“ са правом добија епитет дечијег трамваја због разних приредби у којима је учествовао. Са децом је прослављао Нове године, обележавао крај школске године. Током маја и јуна 1994. године организована је и школа „Чичица“, где су деца учила да читају и пишу приче и песме. С обзиром на то да је траса ишла до окретнице „Беко“, посета Зоолошком врту је била незаобилазна и бесплатна.

Редакција

Интерна провера интегрисаног система менаџмента

Седница Одбора за интегрисани систем менаџмента, 61. по реду, одржана је 15. децембра 2025. године. Том приликом, обележено је и двадесет година рада Центра за интегрисани систем менаџмента, који својим континуираним деловањем доприноси унапређењу ефикасности и одрживом пословању Предузећа.

Интерни аудит ИСМ-а спроведен је у периоду од 23. до 25. децембра 2025. године у свим саобраћајним погонима и организационим јединицама ЈКП ГСП „Београд“. Спровођење интерних провера је главна покретачка снага којом тежимо сталном напретку. Оне делују као превентивни механизам који нам омогућава да препознамо ризике и претворимо их у прилике за развој. Основна сврха ових провера је да уочимо и откло-

нимо могуће грешке пре него што се оне заиста догоде. На тај начин, кроз циклус планирања, рада, провере и деловања (PDCA), заједно осигуравамо стабилнији систем пословања и изградњу одрживог система управљања квалитетом.

Екстерна провера интегрисаног система менаџмента

Прва надзорна провера система менаџмента успешно је спроведена 26. јануара 2026. године. у складу са захтевима стандарда SRPS ISO 9001:2015, система

менаџмента заштитом животне средине у складу са SRPS ISO 14001:2015, и система менаџмента безбедношћу и здрављем на раду у складу са ISO 45001:2018. Том приликом није било утврђених неусаглашености, што представља потврду да организација доследно примењује прописане стандарде и ефикасно управља својим процесима.

Ивана Дамљановић,
мастер инж.орг.наука
представник руководства за ИСМ

Евидентирани најважнији проблеми запослених у погонима

Комисија за обилазак погона и терминуса, која делује у оквиру Самосталног синдиката ГСП „Београд“, почетком фебруара започела је значајне синдикалне посете погонима Предузећа, са циљем да се кроз непосредан разговор са запосленима сагледа реално стање на терену и евидентирају кључни проблеми са којима се радници свакодневно суочавају.

Досад су посећени СП „Земун“, СП „Централа“, СП „Космај“, СП „Нови Београд“, СП „УПиУТ“, СП „Дорћол“ и СП „Карабурма“. Током разговора са директорима погона, шефовима саобраћаја, распореда и одржавања, као и са великим бројем возача, радника одржавања и других запослених, указано је на бројне изазове који оптерећују организацију рада у погонима.

Као заједнички и најозбиљнији проблеми у свим посећеним погонима издвојени су: коефицијенти, тј. компресија коефицијената због честог повећања минималне цене рада на основу одлука Владе Републике Србије, хроничан недостатак возача, али и значајан мањак радника у сектору одржавања. Недовољан број извршилаца доводи до повећаног обима посла, преоптерећености запослених и додатног притиска на већ оптерећени систем. Што се тиче ком-

пресије коефицијената, Самостални синдикат ће, у складу са својим могућностима, у наредном периоду радити на томе да се овај новонастали проблем што ефикасније реши.

У појединим погонима радници су указали и на недостатак резервних делова за возила, недовољну количину радне опреме, као и на отежане услове рада. Посебно забрињава податак да је просечна старост запослених у одржавању висока, те да се у наредном периоду, услед одласка у пензију, може очекивати додатно продубљивање кадровског дефицита у овом сектору.

Иако су наведени проблеми заједнички за већину погона, специфичности постоје у свакој организационој јединици. Запослени су у отвореном и конструктивном дијалогу изнели широк спектар питања,

од организационих до техничких, која захтевају системски приступ и дугорочна решења. Комисија ће у наредном периоду приступити систематизацији и приоритизацији уочених проблема, како би се дефинисали јасни предлози за њихово решавање.

Запослени су изразили задовољство напорима синдиката, менаџмента и Оснивача да се зараде запослених, посебно возача, радника одржавања и саобраћајног особља константно повећавају, а и да су свесни да су ти преговори јако оптерећени компресијом коефицијента, проблемом на који ни не можемо да утичемо, јер се минимална зарада повећава и уређује одлукама СЕС-а и Владе Републике Србије. Такође, запослени су изразили задовољство што се континуирано и убрзано ради на обнови возног парка, а нова возила су један од главних услова стабилности и напретка нашег ГСП-а.

У наредним недељама, Комисија ће обилазити терминусе. Обиласци ће бити реализовани у складу са планираном динамиком, а јавност ће бити благовремено информисана о наредним корацима. Након обиласка свих ових организационих јединица, биће састављен јединствен извештај о затеченом стању, а на основу свеобухватне анализе стања на терену, Синдикат ће формулисати конкретне иницијативе и предлоге мера у циљу побољшања услова рада запослених и стабилизације функционисања погона.

Самостални синдикат ГСП „Београд“ жели свим колегицима срећан Дан жена. Захваљујемо вам на вашем раду, залагању и доприносу који свакодневно дајете нашем колективу.

**Комисија за информисање
СС ГСП „Београд“**

Путовања која нас очекују у 2026. години

Година за годином пролази, квалитет путовања меримо пријатељствима, дружењима која су препознаљив имиџ нашег Актива. За нама остају пређени километри, слике и успомене које нас повезују и инспиришу да будемо бољи и интересантнији.

Април 2026. године – пролећно путовање (3. 4 – 5. 4. 2026. године), обићи ћемо Бања Луку.

Мај 2026. године (21. 5 – 25. 5. 2026. године), организоваћемо путовање у Италију (Римини, Ферара, Болоња, Сан Марино, Равена).

У току су припреме и за јесење и још једно бонус путовање.

Ваше сугестије, предлози и идеје су нам увек добродошле...

И надаље, желимо да будемо у сталном контакту са својим члановима, да по њиховим сугестијама уводимо иновације, које би побољшале рад Актива и увећале чланство.

Нове идеје и предлози су нам од великог значаја, јер нам је опредељење да заједно унапређујемо и обликујемо нашу организацију.

Циљ нам је да упознамо све чланове о оне шта ради Актив жена, какви су планови и шта се припрема за следећу годину.

Поново подсећамо будуће путнике да се на време учлане у Актив жена, с обзиром на то да је услов за путовање најмање 3 месеца чланства у Активу пре пута.

Заинтересовани се могу јавити на телефоне:

064-880-2173 Зорица ; 011-366-4010 Весна.

Зорица Станков
председница Актива жена
ЈКП ГСП
„Београд“

Они су узор свима

Настављамо објављивање похвала које саобраћајно особље ЈКП ГСП „Београд“ свакодневно добија од Београђана. Како је у прошлом броју наших новина речено, многе приче хероја за воланом остале су незабележене, али многе су наши путници с пуно љубави и пажње послали имејлом или их испричали телефоном.

Путница Зорана Ђурић је 4. јануара 2026. године послала мејл у коме је похвала за возача Предрага Дроњка са линије 18 (гаражни број П93634). У мејлу пише:

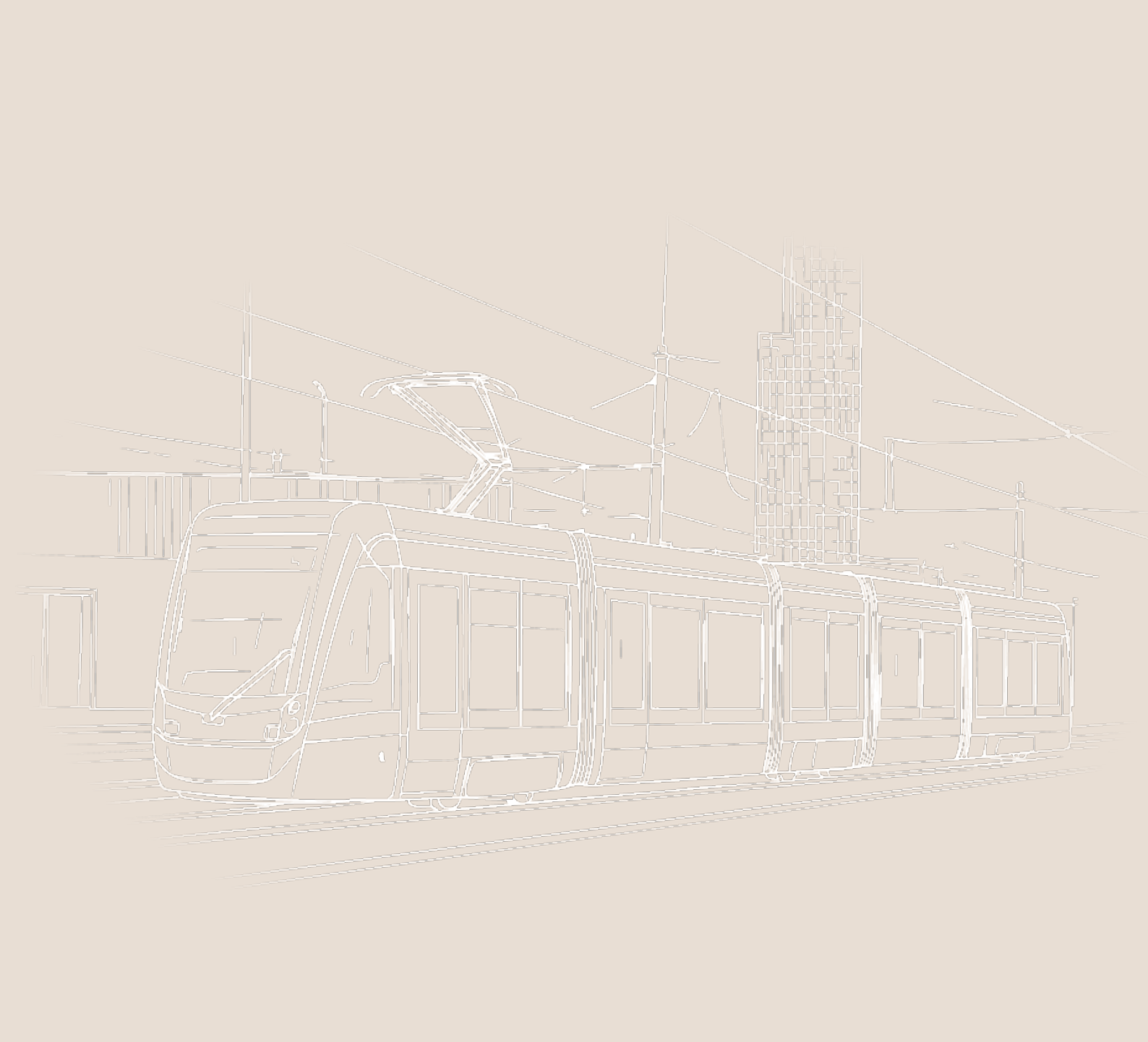
„Желим да погон ГСП-а похвали возача који се лавовски борио да се укључи са неочишћених стајалишта, возио сигурно и потрудио се да свако од нас безбедно уђе и изађе у зост снега на стајалишту. Овакав возач треба да је пример свима а Ви као фирма да га и адекватно наградите.“

Путница Светлана Соларов је 18. фебруара 2026. године послала мејл и имала похвалу за Сима Поповића, нашег возача тролејбуса са линије 28. Према њеним речима:

„Желим да похвалим возача тролејбуса, који је показао професионализам и људскост када ми је била потребна помоћ око проналажења дечијег ранца који смо изгубили у другом тролејбусу. Велико му хвала!“

Наша суграђанка која, нажалост, није рекла своје име, позвала је телефоном 18. фебруара 2026. године и имала је похвалу за Александра Лазића, возача са линије 37 (гаражни број П93762). Према њеним речима:

„Возач је 17. фебруара око 9.00 часова стао на станицу „Ратка Митровића“, у правцу ка „Дунав станици“. Падала је киша, ја сам потрчала да га стигнем, али била сам мало даље па ми је требало времена да дођем до истог. Возач је извршио примопредају путника и могао је да затвори врата и оде, али видео је како трчим и сачекао ме пар секунди са отвореним вратима на станици. Све похвале за овог возача, који је имао стрпљења да ме сачека. Хвала му пуно, заиста ми је улепшао дан и хвала Вама што имате овако дивне возаче.“

Главни и одговорни уредник: Марина Богајчевић
Новинар: Никола Бојић
Лектор: Јелена Тмушић Пиштало
Техничко уређење и дизајн: Милан Петровић
Фотографије: Архива ЈКП ГСП „Београд”

Издаје:
ЈКП ГСП „Београд”
Кнегиње Љубице 29,
Телефон: 366-4047
marketing@gsp.co.rs